

عنوان مقاله:

آمایش سرزمین و برنامه ریزی آموزشی در توسعه پایدار

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی توسعه علوم جغرافیا و گردشگری و توسعه پایدار ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مسعود دهواری - دانشجوی پیام نور کارشناس ارشد آمایش شهری

مهدی اخگری - استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی آمایش سرزمین شامل منافع زیادی برای توسعه کشور است و به خوبی می توان ضمن تلاش برای تخفیف ضعفهای برشمرده شده از آن برای تنظیم فعالیتهای و جمعیت در سطح کشور و همچنین برقراری پیوند بین برنامه های منطقه ای و برنامه کلان کشور بهره گرفت و توسعه کل کشور را در کنار توسعه مناطق مختلف تحقق بخشید. آمایش سرزمین مفهومی ناشناخته در میان غالب برنامه ریزان، به ویژه برنامه ریزان بخشی است و کمتر در محافل علمی مورد بحث و انتقاد قرار گرفته است بنابراین در این مقاله تلاش شده است ضمن روشن کردن مفهوم آمایش سرزمین افق زمانی و ارتباط آن با دیگر انواع برنامه ها مشخص و نقش کلیدی منطقه در این نوع برنامه ریزی روشن گردد و ضرورت انجام برنامه ریزی آمایش سرزمین و تنگناهای این نوع برنامه ریزی در قسمتهای بعدی بررسی شده و آنگاه اهمیت فعالیت های آموزش عالی در آمایش سرزمین نیز تحلیل گردیده است باید توجه داشت که آمایش سرزمین و آموزش عالی دارای تأثیری دو سویه بر یکدیگرند در عین حال که فعالیتهای آموزش عالی دارای تأثیرات آمایش بر سرزمین است برنامه آمایش سرزمین نیز می تواند به صورت راهنمایی در تنظیم برنامه های آموزش عالی موثر باشد. این تأثیر در بخش انتهایی مقاله تحلیل شده است.

کلمات کلیدی:

آمایش، برنامه ریزی، سرزمین، آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1299786>

